Faunabeheerplan Overijssel

Paragraaf jacht

op basis van de Wet natuurbescherming (Wnb)
en de Provinciale Omgevingsverordening (POV)

(Aanvulling op Faunabeheerplan Overijssel 2014-2019)

Auteur: Faunabeheereenheid Overijssel

Versie: 26-06-2017

Inhoudsopgave

1 INLEIDING 1

1.1 PROVINCIALE OMGEVINGSVERORDENING (POV) 1

1.2 RELATIE MET VIGEREND FAUNABEHEERPLAN 2

1.3 JACHT 2

1.3.1 Wettelijk kader 2

1.3.2 Wildsoorten 2

1.3.3 Doelomschrijving 2

1.3.4 Maatregelen 3

1.3.5 Verplichte registratie afschot 3

1.3.6 Kwantitatieve gegevens 3

1.3.7 Publicatie van tel- en afschotgegevens 4

1.3.8 Jacht in Natura 2000 gebieden 4

1.3.9 Evaluatie 4

2. HOUTDUIF (COLUMBA PALUMBUS) 5

2.1 VERSPREIDING EN AANTALSONTWIKKELING 5

2.1.1 Algemeen 5

2.1.2 Voorkomen en trend in Overijssel 6

2.2 WETTELIJKE STATUS EN PROVINCIAAL BELEID 7

2.4 REGISTRATIE VAN TELLING EN AFSCHOT EN MONITORING 7

3. FAZANT (PHASIANUS COLCHICUS) 8

3.1 VERSPREIDING EN AANTALSONTWIKKELING 8

3.1.1 Algemeen 8

3.1.2 Voorkomen en trend in Overijssel 9

3.2 WETTELIJKE STATUS EN PROVINCIAAL BELEID 10

3.4 REGISTRATIE VAN TELLING EN AFSCHOT EN MONITORING 10

3.5 DUURZAME STAAT VAN INSTANDHOUDING 11

3.6 ANALYSE EN CONCLUSIES 11

LITERATUUR/BRONNEN 12

BIJLAGE 1. AFSCHOTCIJFERS 2012-2016: JACHT OP WILDSOORTEN 14

1 Inleiding

Per 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) van kracht. Met het in werking treden van deze wet zijn de Flora- en faunawet, Natuurbeschermingswet 1998 en Boswet ingetrokken.

De Wnb stelt daarbij regels aan jacht, beheer en schadebestrijding. Alle vormen van het faunabeheer moeten planmatig plaatsvinden. Dit geldt ook voor de uitoefening van de jacht en schadebestrijding op basis van vrijstellingen.

Naast het duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, dienen ook de uitoefening van de jacht te geschieden overeenkomstig het faunabeheerplan.

In dit plan wordt ingegaan op de uitoefening van de jacht.

1.1 Provinciale Omgevingsverordening (POV)

In hoofdstuk 7 van de POV, het hoofdstuk Natuur, is de Wnb geïmplementeerd. In artikel 7.8.5 POV staan de eisen en regels vermeld waaraan het nieuwe faunabeheerplanonderdeel jacht moet voldoen.

Er wordt een tweetal algemene eisen gesteld aan een Faunabeheerplan ten aanzien van de reikwijdte en de geldigheidsduur.

Artikel 7.8.2 Reikwijdte Faunabeheerplan

Het faunabeheerplan geldt voor tenminste 5000 hectare van het gehele werkgebied van de faunabeheereenheid.

Artikel 7.8.3 Geldigheidsduur Faunabeheerplan

1. In het faunabeheerplan wordt aangegeven dat het plan een geldigheidsduur van ten hoogste 5 jaar heeft.
2. De faunabeheereenheid kan het faunabeheerplan gedeeltelijk wijzigen gedurende het in het eerste lid genoemde tijdvak waarvoor het is vastgesteld.

Daarnaast zijn er specifieke eisen met betrekking tot de uitoefening jacht.

Artikel 7.8.5 Eisen aan een faunabeheerplan – uitoefening jacht

Het faunabeheerplan bevat met betrekking tot de uitoefening van de jacht minimaal de volgende gegevens:

a) Kwantitatieve gegevens over de populatie van de diersoorten ten aanzien waarvan de uitoefening van de jacht plaatsvindt. Voor zover deze exacte gegevens ontbreken kan worden volstaan met een schatting van deze populaties en trendgegevens van deze populaties.
b) Een overzicht van de gerealiseerde afschotgegevens per diersoort in de looptijd van het voorgaande faunabeheerplan.[1]
c) Een afwegingskader voor de redelijke wildstand aan de hand waarvan de individuele jachthouder dit in zijn jachtveld kan bepalen.

[1] Tot 1 januari 2017 was er geen verplichting om afschot in het kader van de jacht te registreren. Dit vond de laatste jaren wel op vrijwillige basis plaats. Deze data zijn in het faunabeheerplan (bijlage 1) opgenomen. De verplichting om afschot te registreren is in het faunabeheerplan verankerd.

Goedkeuring (Art. 7.8.6 POV)

Alvorens een faunabeheerplan vast te stellen, hoort de faunabeheereenheid de binnen haar werkgebied werkzame wildbeheereenheden over de inhoud van het plan (art. 3.12 lid 6 Wnb). Het faunabeheerplan behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten van de provincie waarin de faunabeheereenheid werkzaam is. Een goedgekeurd faunabeheerplan wordt openbaar gemaakt door de betreffende faunabeheereenheid. In dit geval gaat het alleen om de aanvullende paragraaf jacht. Het faunabeheerplan 2014-2019 is onder de Flora- en faunawet al goedgekeurd.

1.2 Relatie met vigerend faunabeheerplan

De paragraaf jacht is aanvullend op het al eerder vastgestelde en goedgekeurde Faunabeheerplan Overijssel 2014-2019. De looptijd van dit aanvullende plan is gelijk aan het vigerende faunabeheerplan, dus tot september 2019. Omdat in het oorspronkelijke plan een aantal soorten nog niet zijn opgenomen, worden deze in dit plan uitgewerkt. Het betreft de houtduif en de fazant (hoofdstukken 2 en 3).

Van de wildsoorten is in bijlage 1 een overzicht opgenomen van de afschotcijfers over de laatste jaren. Het registreren van afschot was in deze periode nog geen verplichting. De cijfers geven uitsluitend een indicatie over het afschot.

1.3 Jacht

1.3.1 Wettelijk kader

In de Wnb § 3.5. Jacht worden de regels en voorwaarden voor de jacht beschreven

1.3.2 Wildsoorten

Onder het regime van de jacht vallen op het moment van het vaststellen van dit faunabeheerplan vijf in het wild levende soorten te weten:

- fazant (Phasianus colchicus);
- wilde eend (Anas platyrhynchos);
- houtduif (Columba palumbus);
- haas (Lepus Europaeus);
- konijn (Oryctolagus cuniculus).

De jacht mag, gelet op artikel 3.20 tweede lid van de Wnb, worden uitgeoefend in een periode van het jaar zoals deze is vastgelegd in de Regeling natuurbescherming.
Bij de soortbeschrijving wordt de openstelling jacht op de betreffende soort afzonderlijk benoemd. De jacht mag niet worden uitgeoefend ingeval Gedeputeerde Staten van de aan hen toegekende bevoegdheid gebruik maken om de jacht te sluiten indien de weersomstandigheden daartoe noodzaken.

1.3.3 Doelomschrijving

Staat van Instandhouding

In artikel 3.20 lid 2 Wnb zijn de haas, de fazant, de wilde eend, het konijn en de houtduif aangewezen als wild dat mag worden bejaagd. Het gaat, zoals is overwogen in de memorie van toelichting bij het voorstel voor de Wnb, om soorten die algemeen in Nederland (dus ook in Overijssel) voorkomen en die bovendien – gezien de staat van instandhouding – de jachtdruk kunnen verdragen. Vervolgens is in art. 3.22 lid 5 Wnb bepaald dat de jacht niet wordt geopend op soorten waarvan de staat van instandhouding in het geding is.
In de hoofdstukken fazant en houtduif in deze paragraaf wordt verder ingegaan op de situatie in Overijssel.

Redelijke wildstand

In artikel 3.20 lid 3 Wnb is opgenomen dat de jachthouder datgene doet wat een goed jachthouder betaamt om een redelijke stand van de in zijn jachtveld aanwezig wild te handhaven, dan wel bij het ontbreken daarvan te bereiken, en om schade door in zijn jachtveld aanwezig wild te voorkomen. De jachthouder kent als geen ander zijn jachtveld en kan daarom inschatten wat er, gegeven de aanwezige populaties van dieren in zijn veld, mogelijk en nodig is aan afschot gedurende het jachtseizoen om een redelijke wildstand te handhaven of te bereiken, zodat er geen negatief effect op natuurwaarden is en dat jacht duurzaam is.

Afwegingskader voor de redelijke wildstand

Voor de bepaling van de redelijke wildstand door de jachthouder in zijn/haar jachtveld zijn de volgende criteria van belang:

- Het niveau van de wildstand dient zodanig te zijn, dat deze bijdraagt aan het voorkomen van schade zonder dat de staat van instandhouding van de soort daaronder te lijden heeft.
- De jacht kan hieraan bijdragen door een verantwoord en zoveel als mogelijk selectief afschot toe te passen.
- Verantwoord door niet meer te benutten dan de wildstand toelaat.
- Selectief door bijvoorbeeld het afschot te richten op ziek wild (bijvoorbeeld konijnen met myxomatose) of wild van het mannelijk geslacht, bijvoorbeeld bij hazen de rammelaar en bij eenden de woerd.
- Om ziektes te beperken kan soms extra afschot nodig zijn.
- Een redelijke wildstand houdt tevens in dat de jachthouder overmatige benutting moet voorkomen, zoveel als mogelijk rekening houdt met een goede leeftijdsopbouw van de wildpopulaties in zijn veld.

1.3.4 Maatregelen

De maatregelen die een jachthouder kan nemen om een redelijke wildstand te realiseren hangen af van de omstandigheden in zijn jachtveld. Het is aan de jachthouder om te bepalen op welke wijze hij door middel van maatregelen invulling geeft aan het bereiken van een redelijke wildstand en om daarbij een goede afweging te maken tussen benutten, schadebestrijding en andere maatschappelijke belangen.
In dit faunabeheerplan worden geen aanvullende eisen gesteld aan de jachthouder om een redelijke wildstand te bereiken, omdat de wet de jachthouder exclusief deze bevoegdheid geeft en de provincie hierin geen bevoegd gezag is.

1.3.5 Verplichte registratie afschot

Op grond van de Wnb is de jachtaktehouder verplicht zijn of haar afschot van wildsoorten te registreren. De jachtaktehouder is verplicht het afschot te melden binnen het betreffende veld, naar aantallen en datum. De jachtaktehouder kan, voor zover hij/zij in gezagsverhouding staat tot de jachthouder, de registratie van afschot ook laten uitvoeren door de jachthouder. De registratie van afschot vindt plaats binnen één maand ná het sluiten van de openingstijd van de jacht op de desbetreffende jachtsoort. De registratie vindt plaats op een door de faunabeheereenheid vastgestelde wijze en/of in een door haar beschikbaar gestelde applicatie. De gegevens zijn o.a. noodzakelijk voor monitoring, publicatie en het eerstvolgende faunabeheerplan.

1.3.6 Kwantitatieve gegevens

In de POV worden in artikel 7.8.5 nadere eisen gesteld aan de uitoefening jacht. Om de voor het faunabeheerplan noodzakelijke telgegevens te verzamelen wordt van alle uitvoerders van het faunabeheerplan inspanning gevraagd voor de uitvoering van trendtellingen. Het betreft de trendtelling wildsoorten, veelal gepland in het voorjaar. Deze trendtelling is erop gericht om de trend van de

wildsoorten te kunnen bepalen voor het hele gebied waarover zich de zorg van de faunabeheereenheid uitstrekt. Hiervoor wordt geteld op basis van een door de faunabeheereenheid vast te stellen protocol en geregistreerd in een door haar beschikbaar gestelde applicatie.

1.3.7 Publicatie van tel- en afschotgegevens

Tel- en afschotgegevens worden jaarlijks door de faunabeheereenheid gepubliceerd in een jaarverslag op het schaalniveau van de provincie. Deze publicatie dient ter evaluatie en onderbouwing van het Faunabeheerplan.

1.3.8 Jacht in Natura 2000 gebieden

In het vigerende Faunabeheerplan Overijssel 2014-2019 is opgenomen dat er voor beheer en schadebestrijding in Natura 2000-gebieden mogelijk een vergunning op grond van de (toen nog) Natuurbeschermingswet 1998 noodzakelijk is.

Ook voor jacht in Natura 2000-gebieden is mogelijk een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming noodzakelijk. De Faunabeheereenheid heeft geen verantwoordelijkheid om jacht in Natura 2000-gebieden mogelijk te maken. Aanvragen van een vergunning op grond van de Wnb is de verantwoordelijkheid van de belanghebbende jachthouder(s).

1.3.9 Evaluatie

Het vigerende faunabeheerplan heeft een looptijd van 5 jaar, namelijk 2014-2019. Deze aanvulling heeft dezelfde eindtijd als het faunabeheerplan zelf, dus tot september 2019. Gedurende deze periode worden de populaties jaarlijks gemonitord en het afschot digitaal geregistreerd. Voorafgaand aan het volgende faunabeheerplan zal er in 2018 een evaluatie plaatsvinden.

2. Houtduif (Columba palumbus)

2.1 Verspreiding en aantalsontwikkeling

2.1.1 Algemeen

In de broedtijd ontbreken houtduiven alleen in de meest boomloze landschappen. De dichtheden zijn het hoogst in kleinschalig agrarisch cultuurland en stedelijk gebied. In grote bosgebieden is de houtduif vaak schaars. Sinds ongeveer 1975 namen de aantallen in bossen en soms ook cultuurland op de zandgronden af. Vermindering van voedselaanbod, onder andere door de omschakeling van graanteelt naar maïsverbouw, was de vermoedelijk belangrijkste factor. Tegelijkertijd namen de aantallen in stedelijk gebied sterk toe. De soort is hier tegenwoordig een van de talrijkste broedvogels. Hij is de Turkse Tortel, die stedelijk gebied eerder koloniseerde, in veel gebieden voorbijgestreefd.

Buiten broedtijd zijn houtduiven het hele jaar in Nederland aanwezig. In de winter wordt de eigen populatie, grotendeels standvogels, aangevuld door Duitse en Scandinavische vogels. De winteraantallen zijn het hoogst op de zandgronden, waar ook slaapplaatsen van vele duizenden houtduiven zijn. De winteraantallen worden deels bepaald door de hoeveelheid voedsel (eikels, beukennootjes, overgebleven graan en mais) en kunnen van jaar op jaar sterk verschillen. De trek is vooral opvallend ten zuidoosten van de lijn Enschede-Eindhoven. Tussen half oktober en half november noteren trektellers hier soms tienduizenden houtduiven (of zelfs meer) per dag. De voorjaarstrek, waarbij de aantallen veel lager zijn, speelt zich hoofdzakelijk in maart af. (Bron: Sovon).

De soort weet zich in verschillende delen van het land goed te handhaven. Ten opzichte van 1980 is er sprake van een afname. De broedpopulatie in Nederland omvat 400.000 – 500.000 paren (1998-2000, Sovon). Houtduiven broeden twee tot drie keer per jaar en leggen twee eieren per keer.

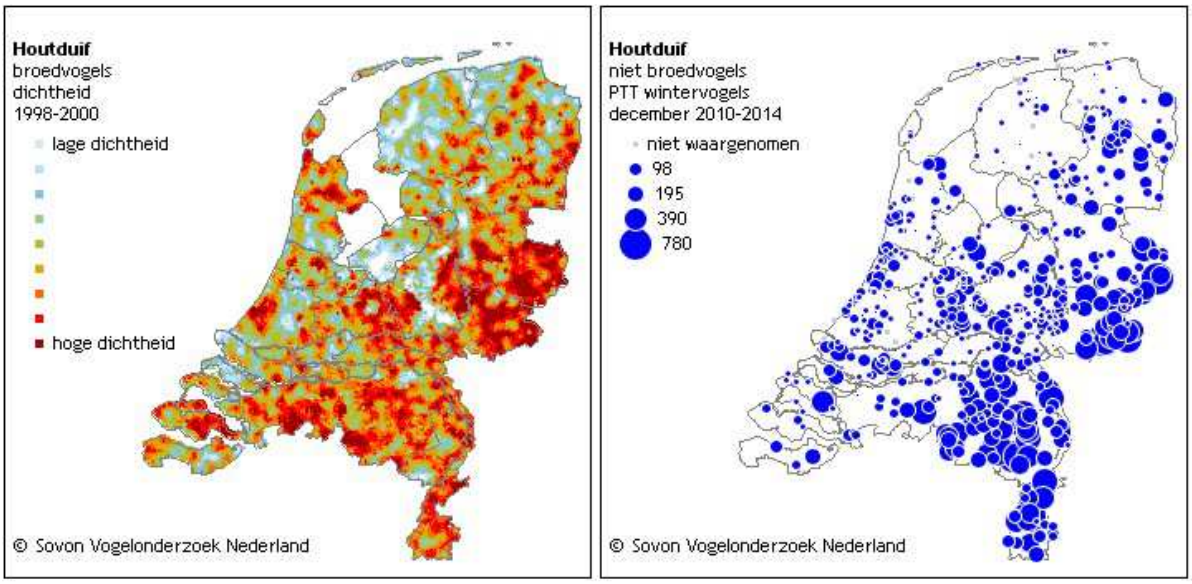

Figuur 2.1 Links: Deze kaart is gebaseerd op de Atlas van de Nederlandse Broedvogels. Weergegeven is de relatieve dichtheid per km^2.
Rechts: Deze kaart is gebaseerd op het Punt Transect Tellingen project (PTT). Weergegeven is het gemiddeld aantal exemplaren per telroute (Bron: Sovon).

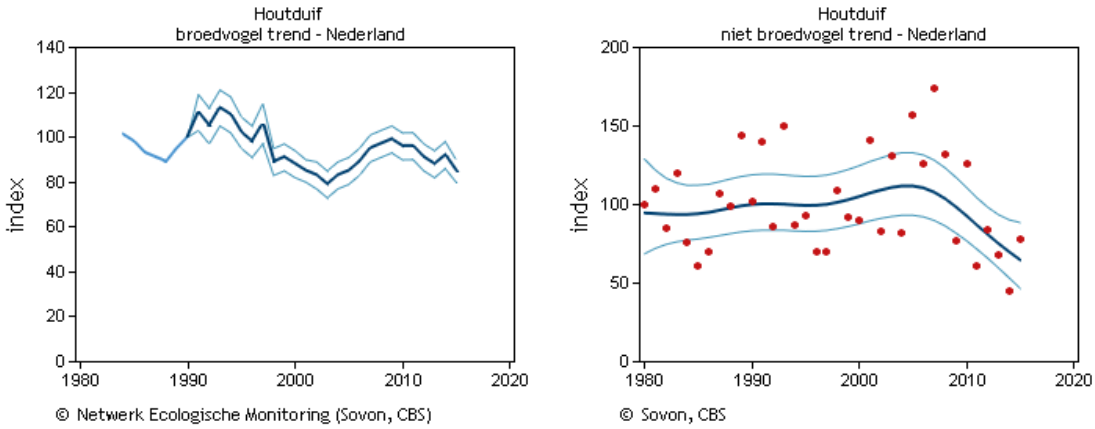

Figuur 2.2 Trend populatieontwikkeling Broedvogels en Niet-Broedvogels (Sovon).

Links: Deze grafiek is gebaseerd op het Meetnet Broedvogels (BMP). Weergegeven is de jaarlijkse index van de broedpopulatie t.o.v. 1990 en de standaardfout (index 1e jaar = 100).
Rechts: Deze grafiek is gebaseerd op het Punt Transect Tellingen project (PTT). Weergegeven is de jaarlijkse index van de winterpopulatie in december (rode punten), de trendlijn (donkergekleurde lijn) en het 95% betrouwbaarheidsinterval (Bron: Sovon) (index 1e jaar = 100).

De soort weet zich in verschillende delen van het land goed te handhaven.
Sinds 1980 is er sprake van een afname van het aantal houtduiven, de afgelopen 10 jaar is deze afname groter dan 5%. De broedpopulatie in Nederland omvat 400.000-500.000 paren (1998-2000 SOVON). Houtduiven broeden twee tot drie keer per jaar en leggen twee eieren per keer.

2.1.2 Voorkomen en trend in Overijssel

De houtduif wordt in het grootste deel van de provincie aangetroffen (zie figuur 2.3). De hoogste concentraties worden in het landschap in het zuidoosten van de provincie aangetroffen.

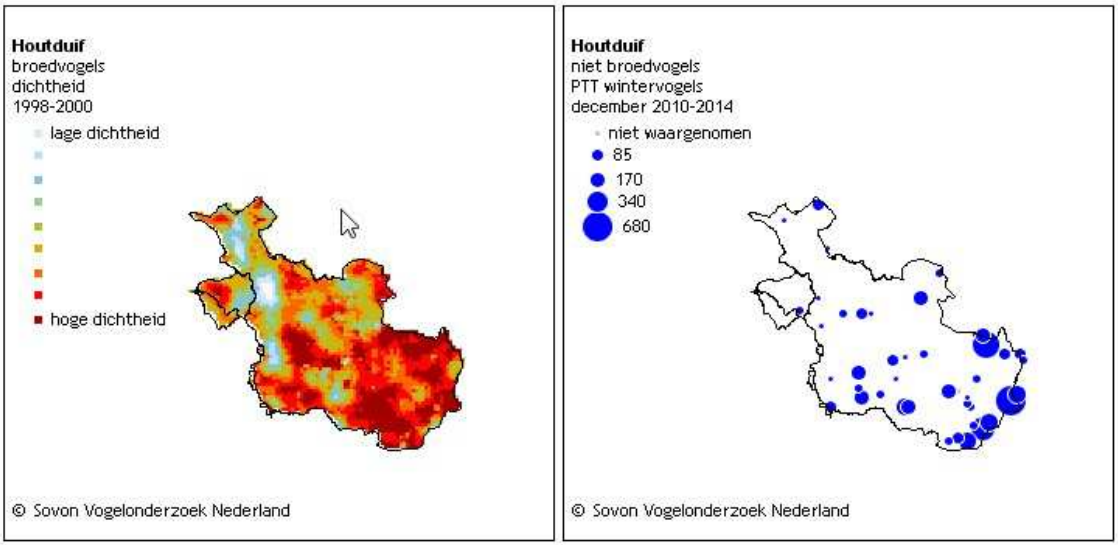

Figuur 2.3 Verspreiding in Overijssel van broedvogels (links) en niet-broedvogels (rechts) (Bron: Sovon).

De niet-broedvogelpopulatie is stabiel en beweegt zich rond de 100 index (zie figuur 2.4).

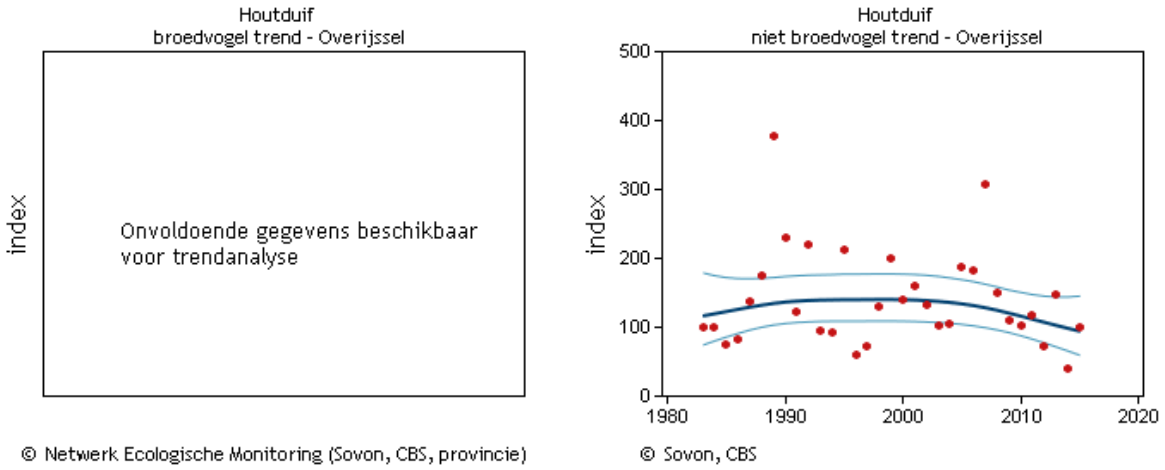

Figuur 2.4 Aantalsontwikkeling Overijsselse niet-broedvogels.
Bron: Sovon. (Index 1e jaar = 100)

De niet-broedvogelpopulatie is stabiel in vergelijking met 1980. De afgelopen 10 jaar is er wel een significante afname van meer dan 5 % bij niet-broedvogels (Zie: figuur 2.4).
De staat van instandhouding van de houtduif als niet-broedvogel is gunstig.

2.2 Wettelijke status en provinciaal beleid

In de Wnb is de houtduif een beschermde inheemse diersoort, als ook een aangewezen wildsoort, waarop de jacht geopend is (Art. 3.20 lid 2 Wnb). De jacht op houtduiven is geopend van 15 oktober tot en met 31 januari.

Daarnaast kunnen houtduiven het gehele jaar geschoten worden op basis van de landelijke vrijstelling. Tijdens bijzondere weersomstandigheden kan de jacht op de houtduif door Gedeputeerde Staten worden gesloten. Van bijzondere weersomstandigheden is bijvoorbeeld sprake bij langdurig strenge kou, hevige sneeuwval en ijs-/ijzelvorming.
De jachthouder is wettelijk verplicht te zorgen voor een redelijke wildstand in zijn jachtveld (Art. 3.20 lid 2 Wnb). Het wettelijke kader en wat onder redelijke wildstand wordt verstaan is beschreven in hoofdstuk 1.3.3

2.4 Registratie van telling en afschot en monitoring

Voor de jacht op houtduiven geldt dat er op grond van het faunabeheerplan gemonitord dient te worden. Net als voor de andere wildsoorten geldt dat de jachtaktehouder het afschot van houtduiven moet registreren op een door de faunabeheereenheid vastgestelde wijze en/of in een door haar beschikbaar gestelde applicatie. De jachtaktehouder kan, voor zover hij/zij in gezagsverhouding staat tot de jachthouder, de registratie van afschot ook laten uitvoeren door de jachthouder. Deze data dienen voor monitoring, publicatie en ter onderbouwing van toekomstige faunabeheerplannen.

Daarnaast dienen er ook trendtellingen uitgevoerd te worden. Hiervoor wordt geteld met behulp van een door de faunabeheereenheid vast te stellen protocol en geregistreerd in een door de faunabeheereenheid beschikbaar gestelde applicatie. Voor het opstellen en evalueren van het faunabeheerplan zijn de data over afschot maar ook gegevens over trendtellingen noodzakelijk. Deze data dienen voor monitoring, publicatie en ter onderbouwing van toekomstige faunabeheerplannen.
In bijlage 1 zijn de afschotcijfers van de afgelopen jaren opgenomen.

3. Fazant (Phasianus colchicus)

3.1 Verspreiding en aantalsontwikkeling

3.1.1 Algemeen

De fazant (Phasianus colchicus) komt van oorsprong uit de drogere streken van Centraal-Azië. In de tweede helft van de achttiende eeuw werd in Europa op grote schaal begonnen met het invoeren, kweken en uitzetten van deze soort voor de jacht. De fazant wordt nu als een inheemse vogelsoort beschouwd. Fazanten komen in de broedtijd in grote delen van Nederland voor, maar ontbreken in stedelijk gebied en bosrijke omgeving.

Ze zijn het talrijkst in agrarisch gebied op de kleigronden van Zuidwest- en Noordoost- Nederland. Rond 1975 kwamen fazanten nog wijdverspreid voor op de Veluwe en in andere bosachtige gebieden. Buiten broedtijd (in het najaar en winter) vormen fazanten groepjes die op plekken met veel voedsel en dekking samenscholen. Zulke plekken liggen doorgaans op slechts enkele honderden meters van de broedplaats. Grotere verplaatsingen lijken niet voor te komen. De wintergroepen vallen in het vroege voorjaar uiteen (Bron: SOVON).

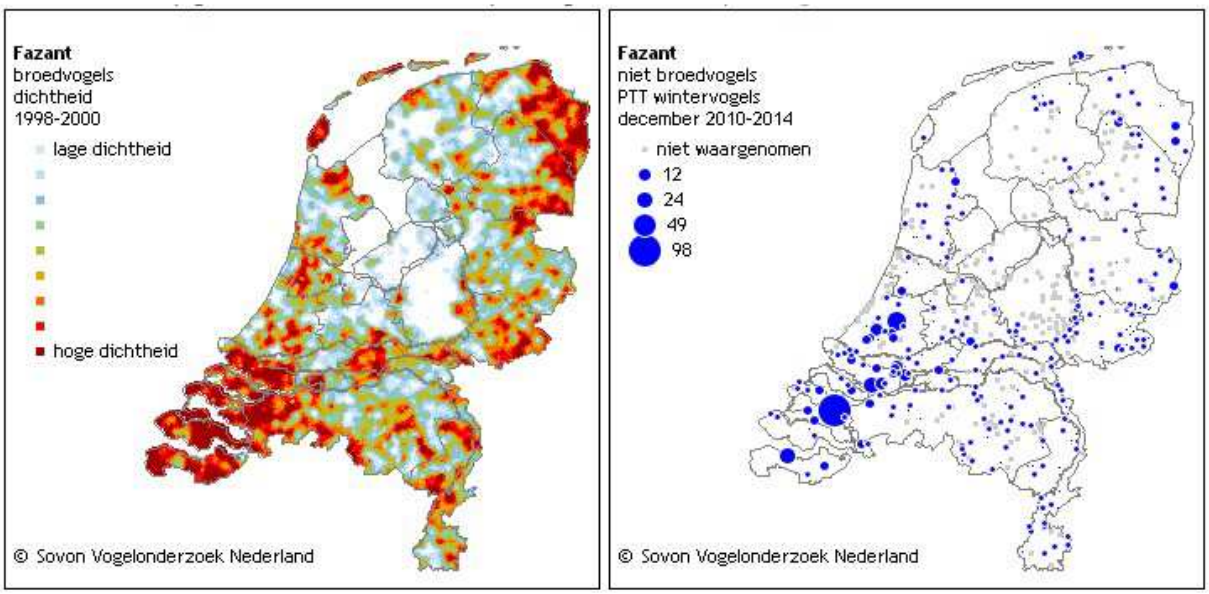

Figuur 3.1 Links: Deze kaart is gebaseerd op de Atlas van de Nederlandse Broedvogels (Sovon 2002). Weergegeven is de relatieve dichtheid per km^2.
Rechts: Deze kaart is gebaseerd op het Punt Transect Tellingen project (PTT). Weergegeven is het gemiddeld aantal exemplaren per telroute. Routes waar de soort niet is waargenomen zijn apart aangegeven (geen landelijke dekking) (Bron: SOVON).

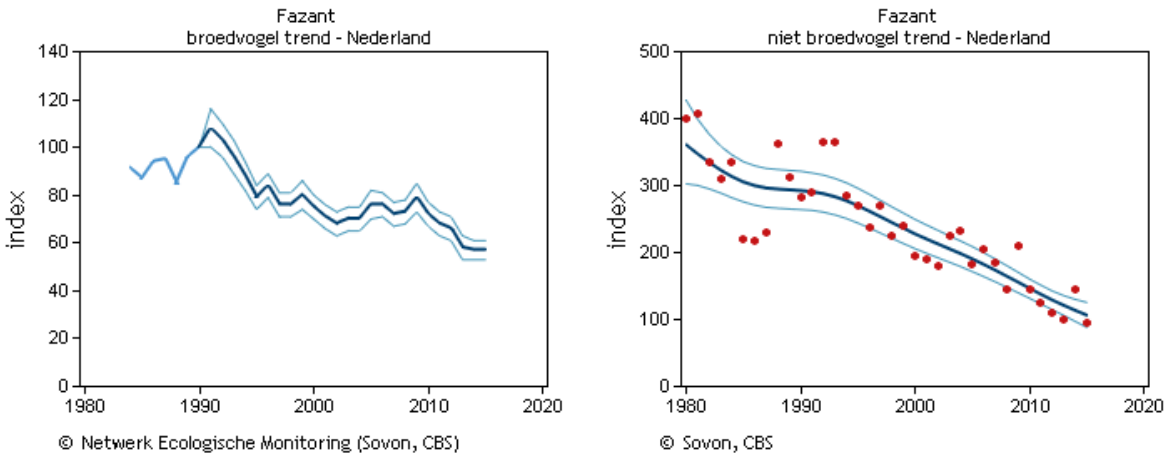

Figuur 3.2 Trend populatieontwikkeling fazant Broedvogels en Niet Broedvogels (Sovon)

Links: Deze grafiek is gebaseerd op het Meetnet Broedvogels (BMP). Weergegeven is de jaarlijkse index van de broedpopulatie t.o.v. 1990 en de standaardfout.
Rechts: Deze grafiek is gebaseerd op het Punt Transect Tellingen project (PTT). Weergegeven is de jaarlijkse index van de winterpopulatie in december (rode punten), de trendlijn (donkergekleurde lijn) en het 95% betrouwbaarheidsinterval (Bron: SOVON).

De afname is een gevolg van het vanaf 1978 geleidelijk afbouwen van het uitzetbeleid. De hoge onnatuurlijke dichtheden die daarvan het gevolg waren, verdwenen als gevolg van afschot en predatie door vos en havik, iets dat versneld werd door enkele strenge winters. De afname vlakt inmiddels af en de soort weet zich in verschillende delen van het land te handhaven, zij het in lagere dichtheden dan weleer.
De broedpopulatie in Nederland omvat 50.000-60.000 paren (1998-2000, SOVON).

3.1.2 Voorkomen en trend in Overijssel

De fazant wordt in het grootste deel van de provincie aangetroffen (zie figuur 3.3). De hoogste concentraties worden in het agrarische landschap tussen Ommen en Hardenberg aangetroffen.

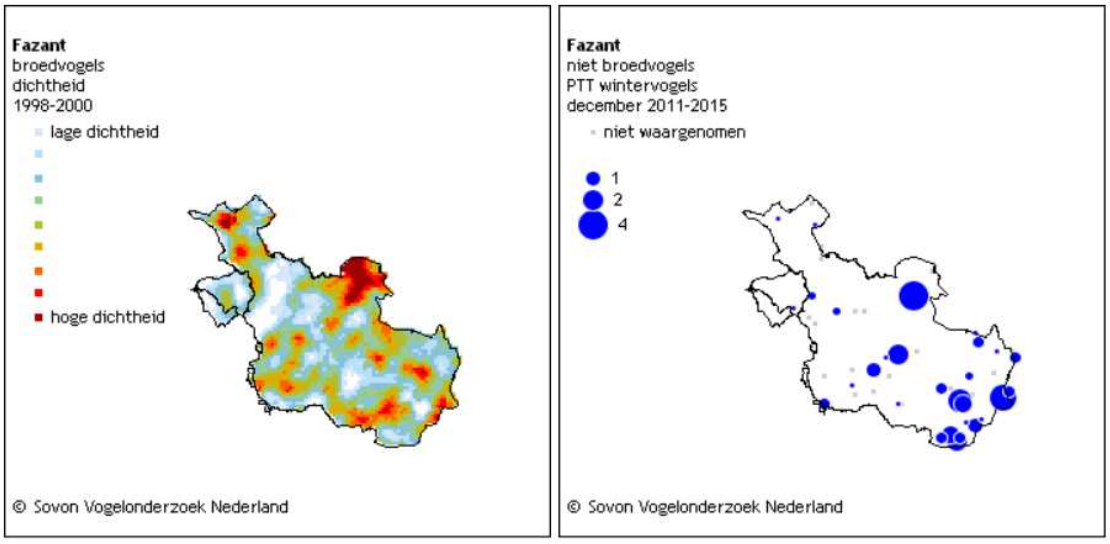

Figuur 3.3 Verspreiding in Overijssel van broedvogels (links)en niet-broedvogels (rechts)

De populatie vertoont een afnemende trend. De initiële daling wordt waarschijnlijk veroorzaakt door het niet meer toegestaan zijn van uitzettingen (zie figuur 3.4). Opvallend is dat de daling in Overijssel later wordt ingezet dan de landelijke trend.

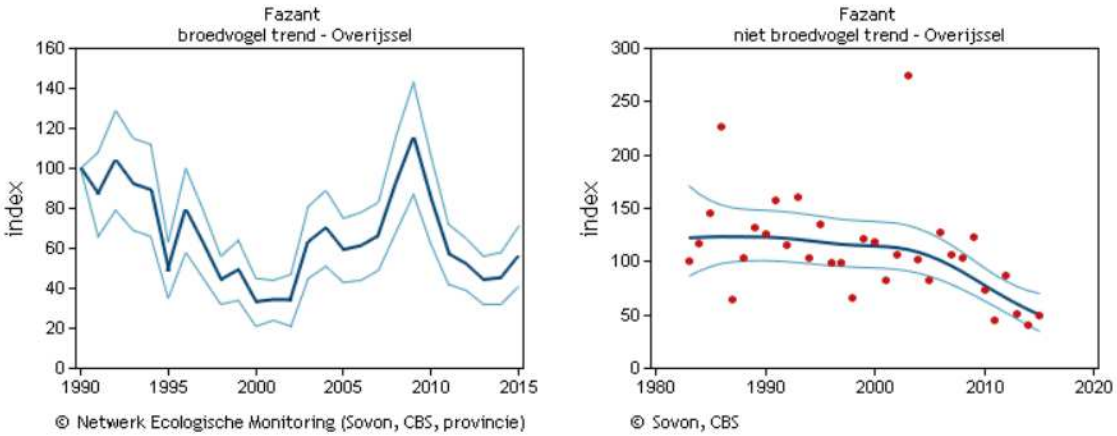

Figuur 3.4 Aantalsontwikkeling Overijsselse broedvogels en niet-broedvogels

Broedvogel trend Overijssel:

- vanaf 1990, significante afname <5% per jaar
- laatste 10 jaar, significante afname <5% per jaar

Niet broedvogel trend Overijssel:

- vanaf 1983, significante afname <5% per jaar
- laatste 10 jaar, significante afname <5% per jaar

3.2 Wettelijke Status en provinciaal beleid

In de Wnb is de fazant een beschermde inheemse diersoort, alsook een aangewezen wildsoort, waarop de jacht geopend is (Art. 3.20 lid 2 Wnb).
De jacht op fazanten is geopend van 15 oktober tot en met 31 januari (hanen) respectievelijk van 15 oktober tot 31 december (hennen).

De jachthouder is wettelijk verplicht te zorgen voor een redelijke wildstand in zijn jachtveld (Art. 3.20 lid 2 Wnb). Het wettelijke kader en wat onder redelijke wildstand wordt verstaan is beschreven in hoofdstuk 1.3.3

3.4 Registratie van telling en afschot en monitoring

Voor de jacht op fazanten geldt dat er op grond van het faunabeheerplan gemonitord dient te worden. Net als voor de andere wildsoorten geldt dat de jachtaktehouder het afschot van fazanten moet registreren op een door de faunabeheereenheid vastgestelde wijze en/of in een door haar beschikbaar gestelde applicatie. De jachtaktehouder kan, voor zover hij/zij in gezagsverhouding staat tot de jachthouder, de registratie van afschot ook laten uitvoeren door de jachthouder. Deze data dienen voor monitoring, publicatie en ter onderbouwing van toekomstige faunabeheerplannen.

Daarnaast dienen er ook trendtellingen uitgevoerd te worden. Hiervoor wordt geteld op basis van een door de Faunabeheereenheid vast te stellen protocol en/of geregistreerd in een door haar beschikbaar gestelde applicatie. Voor het opstellen en evalueren van het faunabeheerplan zijn de data over afschot, maar ook gegevens over trendtellingen noodzakelijk. Deze data dienen voor monitoring, publicatie en ter onderbouwing van toekomstige faunabeheerplannen.

In bijlage 1 zijn de afschotcijfers van de afgelopen jaren opgenomen.

3.5 Duurzame staat van instandhouding

Bij aanwijzing van de fazant als soort waarop de jacht is geopend (artikel 3.22, lid 5 Wnb), is reeds onderbouwd dat de soort niet in zijn voortbestaan wordt bedreigd of dat de gunstige staat van instandhouding in het geding komt.
Bovendien is de duurzame staat van instandhouding in Overijssel gewaarborgd doordat de jachthouder wettelijk verplicht is te zorgen voor een redelijke wildstand. Hierbij kan de jachthouder het afwegingskader uit paragraaf 1.3.3 gebruiken.

In bijlage 1 zijn de afschotcijfers van de afgelopen jaren opgenomen.

3.6 Analyse en conclusies

In dit Faunabeheerplan Overijssel onderdeel fazant wordt de in de Wet natuurbescherming aangegeven maatschappelijk verankering van de jacht omschreven.
Tevens wordt inzicht gegeven in de populatieontwikkeling van de fazant. Tot slot wordt een afwegingskader meegegeven dat de jachthouder kan gebruiken om te bepalen of er in zijn jachtveld sprake is van een redelijke wildstand.

Literatuur/bronnen

Onderstaande literatuur is gebruikt voor dit plan en/of het onderliggende Faunabeheerplan 2014-2019 en beperkt zich tot de wildsoorten en de soorten van de landelijke vrijstelling.

1. Borst, R.H.J. 2009. Faunabeheerplan Overijssel; Maatwerk voor mens en dier 2009-2014. Stichting Faunabeheereenheid Overijssel, Deventer.
2. Brandsma, O.H. 2010. Onderzoek weidevogelbeheer in het reservaat gebied Giethoorn-Wanneperveen XXII (2010). In opdracht van de Vereniging Natuurmonumenten, Wanneperveen.
3. Bufield, I. & Bommel, F. van. 2004. Birds in Europe, BirdLife International, Cambridge.
4. Douma, M.C.P.M. Zoon & Bode, A.D. 2011. De Zoogdieren van Overijssel, leefwijze en verspreiding in de periode 1970 t/m 2010. Uitgeverij Profiel, Bedum.
5. Drees, M., Goddijn, H., Broekhuizen, S., Dekker, J. & Klees, D. 2007. Wilde konijnen. KNNV Uitgeverij.
6. Faunafonds, 2009. Handreiking faunaschade; preventieve maatregelen, soorten faunaschade, wetgeving, beleidsregels en procedures, Faunafonds, Dordrecht.
7. Groot Bruinderink, G.W.T.A, Brandjes, G.J., Eekelen, R. van, Niewold, F.J.J., Den, P.G.A. ten & Waardenburg H.W. 2008. Faunabeheerplan Nationaal Park i.o., Alterra rapport 502, Wageningen.
8. Heinen, M. 2010. 'Weidevogels in een aantal gebieden in Overijssel in 2010'; Inventarisatie van weidevogels in negen kerngebieden. EcoGroen Advies BV, Zwolle.
9. Hornman M., Roomen, M. van, Hustings F., Koffijberg K., Winden E. van, & Soldaat L. 2012.Populatietrends van overwinterende en doortrekkende watervogels in Nederland in 1975-2010, Limosa 85 (2012): 97-116.
10. Hornman M., Hustings F., Koffijberg K., Klaassen O., van Winden E., Sovon Ganzen- en Zwanenwerkgroep & Soldaat L. 2013. Watervogels in Nederland in 2010/2011. Sovon-rapport 2013/02, Waterdienst-rapport BM 13.01. Sovon Vogelonderzoek Nederland, Nijmegen.
11. Huijser, M.P., P. McGowen, J. Fuller, A. Hardy, A. Kociolek, A.P. Clevenger, D. Smith, R. Ament 2008. Wildlife- Vehicle Collision Reduction Study: Report to Congress, Western Transportation Institute, Montana State University: Bozeman, MT.
12. Lange, R. (et al.) 1994. Zoogdieren van West-Europa, KNNV Uitgeverij, Utrecht.
13. Oord, J.G., 2002. Handboek Faunaschade. Faunafonds, Dordrecht.
14. SOVON Vogelonderzoek Nederland, 2002 Atlas van de Nederlandse Broedvogels 1998-2000, Nederlandse fauna 5, Naturalis, KNNV-uitgeverij Leiden.
15. Teunissen, W., Schekkerman, H. & Willems, F. 2005 Predatie bij weidevogels; op zoek naar de mogelijke effecten van predatie op de weidevogelstand. SOVON/Alterra, Nijmegen.
16. Twisk, P, Van Diepenbroek, A. & Bakker, J.P. 2010. Veldgids Europese Zoogdieren, KNNV Uitgeverij, Zeist.

Links:

www.bto.org/about-birds	Analyses vogelsoorten
www.statline.cbs.nl	Gewassen en oppervlaktes per regio
www.BIJ12.nl	Schadegegevens
www.gisopenbaar.overijssel.nl	Kaarten
www.ndff.nl	Nationale databank flora en fauna
www.overheid.nl	Actuele wetteksten
www.overijssel.nl	Beleid/Verordening
www.sovon.nl	informatie over soorten

Bijlage 1. Afschotcijfers 2012-2016: jacht op wildsoorten

Soort	Titel afschot	2013	2014	2015	2016
Fazant	Jacht	21	161	504	697
Haas	Jacht	52	499	3.391	3.828
Wilde eend	Jacht	83	824	4.320	4.552
Konijn	Jacht	20	171	1.726	1.576
Houtduif	Jacht	-	646	4.603	8.420

Aantekening:

In 2013 werd er nog weinig met een applicatie gewerkt. Er was ook geen verplichting vanuit de wet-of regelgeving om het afschot op basis van de jacht te registreren en te monitoren. Vanaf 2014 zijn jachtaktehouders incidenteel gestart met het registreren van afschot. In de loop van de periode naar 2016 hebben steeds meer jachtaktehouders hun afschot geregistreerd. De opgaande lijn in de aantallen geeft alleen maar een beeld in de bereidheid van jachtaktehouders om afschot te registreren.
Het registreren van afschot van wildsoorten is met de invoering van de
Wnb per 01-01-2017 verplicht gesteld.